

LOV NA TIHEM BRODU

CENE VIPOTNIK

Črn curek vran
je kanil na globeli,
kot zогlenel bi žarek zadnji
v sončnem traku;
v samotnem zraku
tožijo svireli
sap zapuščenih,
ki zbude se v mraku.

Vso polt neba
zbrzdali so oblaki,
večerno drevje
žalno pošumeva.
Tesno je zveri:
svetle sanje dneva
zvabile so jih v svet
z domače jase.

Stopimo v krog:
vsa debla temnih host,
ti, veter-samotar,
mile živali,
jaz sem vaš gost!
Lovi nas z grozo noč,
bomo pokoja stkali
dušam drhtečim.

Svetilka stara na večer
družini zbrani
s čela skrb umije,
tako odplivka nam nemir
slap lune kasne —
že svečana sije ...
In zemlja je svetniška
bolj ko hostija.